

МЕЖДУЧАСИЕ

ПГИТ "ПРОФ. Д-РА. ЗЛАТАРОВ

14 ФЕВРУАРИ 2011Г.

Посвещава се на Деня на влюбените

Любовта

Питали ли сте се какво всъщност е любовта! А чувствали ли сте я истински! Някои казват, че любовта е болка, която води до смъртта, други - че означава да имаш небето, а да искаш морето, а да искаш просто капка вода, да имаш целия свят, а да искаш само един човек. Трети твърдят, че любовта е чувството, което си почувствал, когато чувстваш чувството, което никога до сега не си чувствал. И всички те са прави, защото няма точно описание за нея, тя не е наука, която подробно да се изучава, не е предмет в училище.

Любовта е нещо много силно, което не можеш да разбереш, преди да почувстваш, а когато мислиш, че чувстваш нещо

подобно, не знаеш какво е точно. Дали това е онази, истинската? Тя е относителна, фантастична и неясна. Тя е чиста, натурална и много нелогична. Не е просто привличане, харесване, тя е близост, нежност, подкрепа. Това, да чувстваш болка, когато вдишваш, защото любимият човек не е до теб. Когато го погледнеш, да виждаш целия свят в очите му и нищо друго. Погледне ли те, да усещаш как около теб е празнота, мрак, а само той е звездата, светлината и пътеката към теб.

Любовта е отдаване и ако наистина обичаш някого, ти би направил всичко за него, дори да рискуваш собственото си щастие. Любовта е

всичко и нищо на този свят, тя е болка и радост, мъка и щастие, тя може да те направи безумно щастлив, да те изпрати "на седмото небе", но може и да те накара да страдаш, да плачеш ден и нощ, да не усещаш вкуса на живота и да не знаеш защо...

Тогава защо ни е нужна любовта, щом ни наранява.. А може би го прави, за да се научим да обичаме истински и да бъдем силни, за да бъдем по-щастливи. Тя може да ни убие само ако се предадем напълно, но не се е появила, за да убива, а за да ни прави по-силни и достойни да се борим, защото, както всичко останало в този живот, любовта е борба. Борба за щастие. А според вас защо сме дошли на този свят!

Радослава
Борикова

Ха клас

Голямото любовно четене

Няма по-вълнуващо обяснение в любов от изреченото в рими, защото в поетичния ритъм звучи неравният барабанен удар на влюбеното сърце—измъчвано от съмнения, понасяно във водовъртежа на споделената емоция и отново захвърляно на пустинен бряг. И единствено поезията остава да държи будни нашите трепети, нашите очаквания, нашите

сладките миражи за споделена обич. Ние с наслада заравяме уморените си нозе в горещия пясък на метафорите и търсим неистово лъчите на Голямата любов. На нашия утопичен остров Поезия.

Как се чувстват на този остров ни показаха участниците в литературното четене под

надслов "Обич моя", което зарадва почитателите на любовната лирика в Деня на Св.Валентин. Ученици от VIIа, IX-те и X-те класове ни потопиха в унеса на влюбените сърца на големите поети на модерните времена.

Продължение на стр.8

В БРОЯ ЧЕШЕЛЦЕ

Легендата за	2
Св.Валентин	стр.
Езическите	3
корени на	стр.
празника	
Празнични	4
рецепти	стр.
Любов и вино	5
	стр.

Очите ти са звездни небеса,
Косата ти е здрачния воал
на късна вечер, твоюта коса!
Дъх ти - свеж, момински дъх,
на юга съживителния лъх,
зефир сред цветя заснал.

"Ела" П.Яворов

Розали Кърпачева

Джесика Малинова

Всеки път, когато се усмихвате на някой, вие създавате любов, прекрасен подарък за другия човек.

Майка Тереза

МЕЖДУЧАСИЕ

Февруарски новини

Приключи вътрешноучилищният кръг от състезанията по професии, който трябваше да определи нашите участници в регионалните състезания. Розали Кърпачева от Хв клас ще представи гимназията в състезанието "Най-добър млад барман", Джесика Малинова от Хг клас ще се състезава за титлата "Най-добър млад сервитьор/сомелиер", Димитър Мазноков от Хд — за "Най-добър млад

готвач", а миналогодишната победителка в националното състезание за професията хлебар Росица Чопакова от ХПг клас ще защитава титлата си, участвайки най-напред в регионалното състезание. То ще се проведе на 25-26 февруари в Баня. Нашите състезатели се подготвят под ръководството на

Партньори на състезанията "Най-добър млад готвач" и "Най-добър млад сервитьор" са: Евро-Ток, Българска асоциация на професионалните готвачи, Българска асоциация на професионалните сомелиери, Българска туристическа камара и Ред-Девил кетъринг. Димитър Мазноков ще трябва да приготви за 2.30ч. три порции от предястие и десерт, както и основно ядене от птиче месо с гарнитура от зеленчуци. Задачата се усложнява от факта, че състезателят ще трябва да транжира и оформя в чинии една от птиците пред журито за готвачи. Ще се оценява аранжирането на ястията и тяхното представяне.

Джесика Малинова ще зареди маса за гости и ще сервира ястията, приготвени от готвача, ще представи и подходящи за менюто напитки. Освен това виното ще бъде декантирано и поднесено на гостите, за да бъдат оценени сомелиерските й умения. Ще се провери и умението й да води диалог на английски език, екипността в работата й с готвача и познанията й за технологията на приготвената храна. Опитната състезателка Росица Чопакова този път ще покаже уменията си в приготвянето на козуначено изделие и шоколадова торта. Тя ще трябва да спечели доверието на комисията и гостите с изряден външен вид, с точно и бързо реализиране на задачата, със способност да обясни технологията на приготвяне, енергийната и екологичната стойност,

Преподавателите Летка Кърпачева, Светла Кръстева, Славчо Урумов и Красимир Илиев. Розали Кърпачева ще приготви пред журито един алкохолен и един безалкохолен коктейл, които ще бъдат тествани за външен вид, аромат и вкус. Ще се оценяват нейната сръчност, атрактивност и рутината при поднасяне на коктейлите. Ще се следи и за времето на приготвяне, както и за настроението и цялостното представяне.

Такива фантазии в цвят и вкус приготвят нашите готвачи

хранителните свойства и вкусовите качества на приготвените изделия. Всички наши състезатели са много добре подготвени и очакваме да реализират своите възможности в състезателна среда. Да им пожелаем успех!

Карамфила Бързакова, ХІв

Шейкърите са готови

Козунак от ПГИТ

Училището грейна. Духът на любовта струеше от стените, които превземаха междучасията с любовни стихове, пожелания и валентинки. Сърцата туптяха с ритъма на най-тийнейджърския празник. Празнуваше младостта. На този ден всеки от нас изтупва прахта от душата си и го издухва към небето, където върху пухкавите бели

Атмосферата на празника

облачета почиват неговите детски мечти. Н а л и делникът не ни предлага опиянение, защото отговорностите и задачите могат само да пълнят органейзерите, но не и да въодушевяват. Душата е омесена от по-друго тесто. Затова и има нужда от празници. За да втасат зрънцата обич и да бухнат във фантастично красиви бухтички. А удоволствието да ги вкусиш след стрес, бързана и забравени ангажименти е неуписуемо.

Празникът дойде отвън. Той почука на вратите ни и ние му отворихме. Защото иммахме нужда от неговата безмилостно искрена ласка. Иммахме нужда да споделим с някого модерните си страхове. Да отложим утре и да живеем днес. Иммахме нужда от нови дрехи за измръзналите си души. Иммахме нужда от много слънце, шоколад и пухкави облачета. И молитвите ни бяха чути. От Валентин.

Величка
Тасева, Хв
клас

Легендата за Св. Валентин

Римокатолическият празник, посветен на Св. Валентин, всъщност няма нищо общо с романтичната любов. За такава връзка не говори и никакъв исторически документ, което означава, че празникът на любовта има легендарен произход. Според него Св. Валентин е бил лечител. Той винаги се грижел лекарствата, които предписвал на своите болни, да имат приятен вкус. За тази цел смесвал горчивите сиропи с вино, мед или мляко. Раните промивал с вино и използвал билки и треви,

за да облекчава болките. Свети Валентин бил и проповедник. Макар че в онези времена в Рим преследвали християните, той станал свещеник. Валентин живял по времето на Клавдий Втори, който водил множество войни. И когато броят на новите войници в армията започнал да намалява, Клавдий решил, че причината е в привързаността на войниците към дом и семейство. Тогава отменил всички сватби и годежи. Но Валентин продължавал тайно да венчава влюбените двойки. Веднъж затворническият страж почукал на вратата на Валентин. За ръка водел сляпата си дъщеря. Той бил чул за лечителските способности на Валентин и сега го умолявал да излекува дъщеря му от слепотата. Валентин знаел, че този недъг е практически нелечим, но дал дума, че ще направи всичко възможно, за да излекува момичето. Дал ѝ мехлем и казал да дойдат отново. Минали няколко седмици, но зрението на момичето така и не се върнало. Но мъжът и дъщеря му не се съмнявали в доктора и продължавали лечението. Един ден обаче римските войници нахлули в дома на Валентин, унищожили лекарствата и го арестували заради това, че нарушавал заповедта на Клавдий за венчавките. Бащата на сляпото момиче научил за ареста, но нищо не могъл да направи. Валентин знаел, че скоро

ще изпълнят смъртната му присъда, но не спирал да мисли за сляпото момиче. Помолил да му дадат хартия и мастило и написал прощално любовно писмо на момичето. Изпълнили присъдата в същия ден, на 14 февруари 270 година. Когато бащата се върнал у дома, го посрещнала дъщеря му. Девојката отворила писмото и намерила вътре жълт шафран (минзухар). Писмото било подписано: от твоя Валентин. Девојката взела върху дланта си шафрана и станало чудо: зрението на девојката се възстановило. Тя видяла неговия блестящ цвят. Когато през 496 г. римският папа Геласий I забранил веселите празници в чест на бог Пан, обявил 14 февруари за ден на свети Валентин.

Елизабет Станоева, Хв
клас

Езическите корени на празника

В Древен Рим февруари поставял началото на пролетта и се считал за месец на ритуалното очистване. Домовете се почиствали, а подовете се посипвали с пшеница и сол. На 15 февруари се празнували знаменитите Луперкалии – по прозвището Луперк, което имал бог Фавн. Празникът първоначално се почитал от пастирите, тъй като бог Фавн в древноримската митология е бог на горите и пасищата. Древногръцкото му съответствие е бог Пан. Той бил весел бог, рисуван винаги в обкръжението на нимфи, бродещ по горите в песни и

танци. Древните си го представяли като грозник, с дълга коса, брада, рога, кози копита и опашка. Римските жреци принасяли в жертва козел за плодородие и куче за духовно очистване. С кръвта на жертвените животни се ръсели посевите, а от козята кожа се правели ремъци, с които били удряни срещнатите по време на ритуалното шествие. Жените вярвали, че очистителните удари лекуват безплодие,

Бог Пан/Фавн/

осигуряват износване на плода и леко раждане.

Една страница на Елизабет Станосева, Хв клас

Луперкалии

Ритуално шествие

Езически ритуал

От Луперкалии към празник на любовта

МЕЖДУЧАСИЕ

Пан—Фавн—Луперк

Бог Фавн е древноиталийското съответствие на Пан, а името му означава "благоклонен, помагач". В негово лице италиейските племена почитали не само добрия демон на горите, пасищата, пещерите, стадата, но и древния цар Лациум, родоначалника на много римски фамилии и носител на първичната култура. Той бил добър и милостив, пазел стадата от набезите на вълците. Прозвището Луперк—"прогонващият вълците"—произлиза от лупус—вълк, затова този езически празник е известен като "вълчи" празник. А кучето е свято животно на бог Фавн, защото той бродел като невидим дух из горите и само кучето било надарено със способността да го види. Луперкалиите са тържества на изобилието. Те добиват огромна популярност сред населението и в тях участват дори

представители на аристокрацията. Легендата говори, че дори Марк Антоний е бил луперк, жрец на бога, който извършвал ритуали в подножието на Палатинския хълм, близо до пещерата, където е живяла вълчицата, отгледала Ромул и Рем. Празникът е съпроводен от буйно веселие и чувствени вакханалии.

Юнона

Случайно или не, оказва се, че преди

Луперкалиите, на 14 февруари имало чествания на богинята на брака, майчинството и жените Юнона, наречена още Фебруата. Юнона е покровителка на омъжените жени, помагачка на бременните и родилките, покровителка на Рим и римската държава. Юнона дарявала

дъжд, плодородие, успех и победа. На нейния празник момичетата гадаели, като пишели имената си и любовни писма на пергамент, който поставяли в специален съд. Младежите си теглели любовно послание и имали задължението да ухажват избраната девойка до следващия 14 февруари. Смятало се, че така изпълняват волята на боговете.

Древноримските езически култове в средата на февруари са посветени на любовта, семейството и плодородието, затова изследователите откриват връзка между тях и съвременния католически празник в чест на Св.Валентин. Не само в Древен Рим, но и в Древна Гърция има подобно обвързване на празника с любовта и брака — от средата на януари до средата на февруари древните гърци почитали свещения съюз между Зевс и Хера.

Тя е толкова силна, защото е присъща на младостта. Защото грабва мечтите и ги понася на вълните на щастието. Символиката на Празника на влюбените е толкова магнетична и всепоглъщата, колкото естествено е чувството да обичаш и да бъдеш обичан. В САЩ, Канада, Мексико, Франция, Австралия и Великобритания 14 февруари е национален

Масната на празника

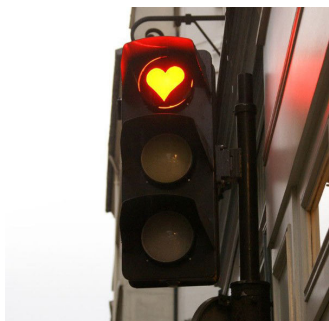
празник. Въпреки че е свързан с католическата църква, Денят на влюбените се отбелязва с различни ритуали в целия свят. Те носят следи от местни езически обичаи, събуждат романтичните пориви на иначе атомизирания модерен човек, развихрят въображението на творческите натури и предприемчивостта на съвременните ротшилдовци. Както и да тълкуваме “валентиноманията” обаче, истината е в извечната човешка нужда от ласка и обич. На нас ни остава да потърсим

най-ярките съвременни интерпретации на вечната тема за Любовта.

Кирил Петров, XIв клас

Нашето пожелание—да се уверите с очите си

Във Великобритания повечето вестници и списания публикуват различни песни, стихове и сонети за празника

В Уелс правят "дървени любовни лъжици", които се раздават като подаръци на 14-ти февруари. Сърца, ключове и ключалки са най-често срещаните декорации. Подтекстът е повече от ясен: "Отключи сърцето си за мен".

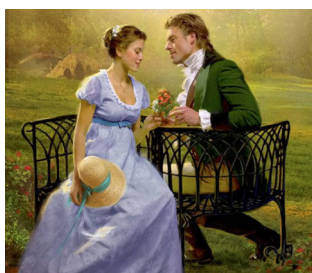
В Шотландия правят фестивал по случай св. Валентин. Младите самотни хора пишат имената си на лист и след това се тегли жребий, който съчетава самотните мъже и жени в двойки. Ето как много млади двойки са станали семейства именно заради този празничен ден. Фестивалът продължава с бурни танци, а понякога - и с размяна на подаръци.

В Италия навремето се празнувал Пролетен фестивал, провеждан на открито предимно от младежи. На фестивала свирела музика, пеели се песни и се четели стихове. В Торино все още има обичай годежите да се провеждат именно на тази дата. Също така ден преди св. Валентин хората си накупуват сладки и бонбони, с които украсяват домовете и най-вече трапезите си.

Германците си раздават валентинки и подаръци по всяко време на годината... За тях е достатъчно просто да се почувстват влюбени.

Французите имат цяла церемония за незадомените, които трябва да се нарисуват (или снимат) и да окачат снимката си на вратата на своите възлюбени. Ако половинката не ги харесва, трябва да изгори портрета до залез слънце. Специални поздравителни картички (cartes d'amities) се разменят по английски тертип.

В Дания предпочитат "невидими" картички, чиито надписи се появяват само когато се доближат до топлина. Опитайте и вие, като напишете посланието си с лимонов сок.

В Австралия по време на златната треска ако някой открие злато в деня на св. Валентин, трябвало да плати валентинките на всички ергени в мината.

Разбира се, след като не плащали те, ергените си поръчвали невероятни картички - коприна, сатен, скъпи аромати, златни букви и какво ли не още...

В Австрия пък на св. Валентин момчетата трябвало да представят момичето, което харесват на близките си... използвайки само букет цветя. Цветята и структурата на букета трябвало да изразяват външните качества и характера на момичето.

В Испания всички съпрузи трябвало да изпратят букет червени рози на съпругите си, независимо на какво разстояние са един от друг в момента.

На много места по света на този ден се гадае за бъдещето с любимия човек. Защото какво по-хубаво може да ти се случи от това, да прекараш живота си с избанника на сърцето ти. Както се казва—докато смъртта ви раздели...

Мария Илиева: Както и при влюбването, първият поглед или действието е решаващо

Някога французите са открили, че любовта на мъжа минава през стомаха, и оттогава тази максима се е превърнала в тайното оръжие на всички жени. Опитвахме се да научим с какви гастрономически изкушения е пълна книжката с “любовни рецепти” на г-жа Мария Илиева, преподавател на специалностите “Кетеринг”.

Г-жо Илиева, има ли някаква тайна в приготвянето на храната, която трябва да знае всяка жена?

- Не бих я нарекла тайна, защото фактът, че опаковката продава стоката, е добре известен на всички. При

готвенето обаче това не е достатъчно, защото удоволствието от хранената предполага, че зад ефектния външен вид се крие един малък кулинарен шедевър.

И все пак той трябва да изглежда зашеметяващо нали?

- Разбира се. Както и при влюбването, първият поглед към ястието е решаващ. Важно е още как ще подредим масата, какво питие ще изберем, каква музика ще пуснем и с какви думи ще поканим любимия човек да вкуси нашето сладко изкушение. В това всяка жена е добре подготвен експерт..

Има ли някакви правила, към които трябва да се придържаме, когато приготвяме трапезата за Деня на влюбените?

- Пак ще кажа, че правилата не са толкова важни, важно е посланието към отсрещния човек. Моите ученици знаят, че най-важно е храната да е вкусна, безопасно приготвена, аранжирана с въображение и поднесена с чар. Ако това е задължително за всеки уважаващ себе си готвач, то извън него всичко е въпрос на лично усещане, искреност и споделена емоция.

Накрая ще споделите ли Вашата тайна рецепта за празника?

- Няма нищо тайно. Когато човек обича, той показва любовта си и в най-дребните детайли на делника. Съумеете ли да го правим години наред, значи сме открили тайната рецепта на щастието.

Изабела Сапунарова, Хв клас

Мария Илиева

УК "Парти сървис"

Табло на УК "Ученици в действие"

Подреждането на масата е съществен момент в любовната кулинария

Любовна салата

Празнични рецепти

Крем "Любовен еликсир"

1 пакет крем за торта „Ванилия“
300мл пр.мляко
150 г заквасена сметана

1/2 пакет бисквити
1 компот кайсии, 1/2 нар

Кремът се разбива, като се разбива с млякото, сварява се, охлажда се и се смесва със сметаната. Във високи чаши се сипва от готовия крем, малко от натрошените на едро бисквити и добре отцедени кайсии. Продуктите се редуват до запълването на чашите. Най-отгоре се натрошават бисквити и се слагат зърна нар.

Любовна салата

1 авокадо, 300 г варени скариди, 2 връзки целина, 4 ореха, 100 г сметана, 50 г майонеза

Авокадото се разрязва наполовина, обелва се, маха се костилката и се нарязва на малки кубчета. Кората се запазва, защото после се пълни със сместа. Скаридите се пускат за 30 секунди във вряща вода и след това се изстудяват. В купа се смесват авокадото, скаридите, целината и нарязаните орехови ядки. **За соса:** 4 супени лъжици майонеза се смесват с малко лимонов сок и по една супена лъжица кетчуп и сметана. Издълбаните половинки на авокадото се пълнят с получената смес и се замразяват.

Рауни Валентинка

350 г млечен шоколад, начупен на парчета
45 г масло
125 мл сметана
100 г препечени бадеми
100 г препечени лешници

Захарта се слага в тиган и се разтопява на светъл карамел. Прибавят се лешниците, разбъркват се добре и сместа се изсипва върху хартия за печене. Когато карамелът се стегне, се начупва на парчета. Сметаната се слага да заври, прибавят се шоколадът и маслото, разбърква се, докато стане гладка. Когато изстинее, се слагат бадемите и карамелът с лешниците. Сместа се изсипва във форма на пласт от 1 см да стегне за 30 мин. в хладилника. След това се изрязват сърца с помощта на нагорещена формичка.

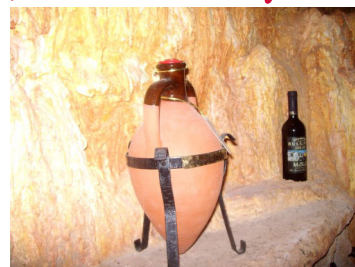
Виното е светлината на слънцето, затворена във вода

Тази мисъл на Галилей използвахме за организиращ момент на нашето интервю с Кр а с и м и р И л и е в , преподавател от направление “ Р е с т о р а н т ъ р с т в о , хотелиерство и кетеринг”, подготвил много състезатели по барманство и сомелиерство. Защото на 14 февруари освен Св. Валентин и любовта почитаме и Трифон Зарезан,

покровител на виното и о т х в ъ р л и лозята. Професията сомелиер изисква не толкова добри познания, колкото особено, “поетично” отношение към виното, към неговата символика и значимото му присъствие в атмосферата не само на празника, но и на обикновената вечер сред приятели. Виното може да внесе онази искра, която да

делничното, да стопи тъгата и да разгори пламъка на хубавите емоции.

Церемониалност, древен произход и модерен начин в съвременните техники за декантиране на виното—ето къде поставихме акцентите в разговора с г-н Илиев. Започнахме от етимологията на думата - от латинските думи de - от и

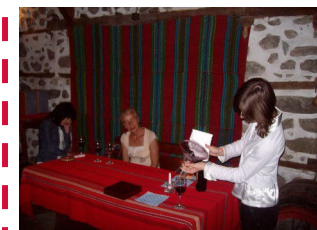
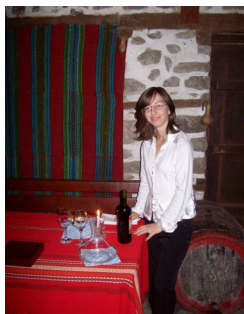

Г-н Илиев, защо е необходимо да декантираме виното, преди да го поднесем?

- Защото, когато влезе в контакт с въздуха, виното започва да диша, а това влияе върху ароматно-вкусовите качества на виното. Виното „се разгръща” и при пиене остава неповторимо усещане, което допълва и подчертава качествата на сервираната храна – било като предястие, основно ястие или десерт.

Кои вина се декантират?

- Декантират се отлежалите вина, портове, както и всички вина, които видимо имат седимент. Отлежалите купажни и сортови вина от Каберне Совиньон не се декантират задължително, но процесът би изтъкнал качеството на виното повече, ако се не се наляят директно в чашите. За отлежали се считат вина на 8-10 и повече години. Пенливите вина никога не се декантират, защото биха загубили налягането и температурата си, а едно шампанско ако не гръмне и не е изстудено, какъв е смисълът да бъде пито.

Белите вина също не се декантират с изключение може би на най-скъпите вина от Бургундия. Това се прави със специален декантър, който след декантирането се поставя в голям съд с лед. И когато такова вино се налива, трябва да бъде на дъното на чашата, за да се избегне ненужно затопляне.

Кога е започнало декантирането на вина?

- Още от древни времена опитът е показал, че при стареенето на вината се образува неприятна утайка, която трябва да бъде отстранена, за да се изпита истинско удоволствие от питието. Древните гърци и римляни са поставяли виното в големи амфори, от

които са загребвали с помалки съдове, за да избегнат утайката. Декантирането е превърнато в истински ритуал от англичаните, които са преобразили древния виночерпец във виновен стюарт. Декантерите с етикети от чисто сребро и люлките за бутилки са били истински произведения на изкуството, защото декантирането в Англия е издигнато до мистериозно избено изкуство.

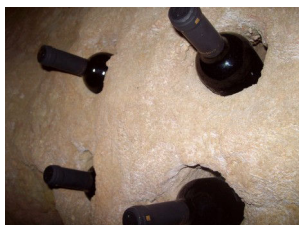

Кога се пристъпва към декантиране на виното?

- Обикновено 3 часа преди сервиране, но най-старите вина се декантират непосредствено преди сервиране и дори изобщо не се декантират. По думите на един познавач, автор на книга за виното, „по-приятно е да сервираш виното от бутилките, в които те са преживели толкова дълго време”. Съвсем иначе стои въпросът при младите вина, които разкриват пълноценно аромата си при декантиране. Когато се разлеят, намалява и тръпчивостта им, но се развива букетът.

Има цяла наука за декантирането – енология. Какво изследва тя?

Името идва от старогръцки - гр. oinos "вино" и logos "наука". Това е наука за приготвяне и запазване на различни видове вина. Но и тя мълчи по въпроса доколко декантирането е полезно за виното. Има различни, често противоположни мнения. Но е безспорно, че доброто декантиране е истинска наслада за окото и предразполага гостите на т р а п е з а т а .
Продължение на стр. 8

Златни правила на декантирането—Андре Симон

Продължение от с.7 Г-н Илиев, какви са правилата за декантиране на виното?

- декантерът трябва да е идеално чист и излъскан отвън, а отвътре да няма и следа от странични аромати
- вдигнете много грижливо бутилката и я поставете нежно върху люлката (тя не е абсолютно необходима, но за да избегнете вдигането на утайката и да размътите виното, ако то е било съхранявано в хоризонтално положение, ще трябва да държите бутилката хоризонтално)
- люлката с бутилката се поставят на стабилен маса, където има и добро осветление
- махнете капсулата и избършете гърлото на бутилката до чисто
- вкарайте върха на тирбушона в центъра на тапата, като държите бутилката с една ръка
- държейки бутилката здраво, плавно извадете тапата без резки движения
- избършете вътрешната страна на гърлото с чиста кърпа, като позволите на виното да стигне до кърпата
- вдигнете бутилката от люлката, дръжте я на нивото на очите си и бавно отливайте в декантера, който е поставен съвсем до устието на бутилката
- наблюдавайте течащото от бутилката в декантера вино, докато забележите гъста утайка или твърди частици. Изправете бутилката отведнъж и я оставете, независимо колко вино може да има в нея. Понякога може да се наложи бутилката да се осветява странично, за да не се пропусне този момент.

Тези правила са въведени от Андре Симон, един от прочутите френски гастрономи, и са публикувани в далечната 1848г.

Кое е най-важно при поднасянето на едно питие на празнична трапеза?

- Освен уменията на професионалиста, човек трябва да притежава усет за този изтънчен ритуал, чиито корени търсим назад в историята и дори в митологията. Не е случаен фактът, че много народи имат свои богове на виното и лозята, а прословутата амброзия е питие на олимпийското безсмъртие и блаженство. Любов, чар и жив контакт – това е ключът към успеха. Интервю на Славянка Камберова, XIIа

Продължение от 1 стр.

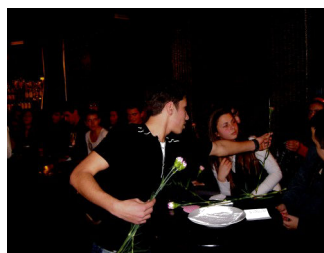
В деня на влюбените прозвучаха стихове на Яворов, Дамян Дамянов, Веселин Ханчев, както и образци на световната любовна лирика. Чухме сонети на Шекспир на английски, както и стихове на Шели и Бърнс. Влюбени момчета и момичета говореха за първата разтърсваща л ю б о в — е д и н спектакъл,,подготвен от преподавателките Розалина Добрева и Антония Гецева. Гостите получиха за спомен

валентинки, изработени от УК"Ученици в действие" с ръководител Йорданка Стоянова и хапнаха сладки във формата на сърчица, приготвени от вълшебниците в кухнята — учениците от УК"Парти сървис" с ръководител Мария Илиева. Почетни гости

бяха директорката на училището инж.Светла Данаилова и много преподаватели, както и представители на читалище "Братя Миладинови".

Габриела Георгиева, XIIа

Събирам истината грозд по грозд. Пречиствам я от лоши думи. За ваше здраве вдигам тост и радост грея помежду ни.

К.Боянов

Р.Добрева и А.Гецева с участник в тържеството

МЕЖДУЧАСИЕ

Любовта е нещо прекрасно. Красива гледка е да видиш двама да вървят по улицата и да сплитат ръце. Любовта за мен е да се чувташ изпълнен, да обичаш и да си обичан. Когато има любов, силна и истинска, нещо вътре в теб се преобръща, сякаш изгръпваш, ти си закрилян, желан и някой има нужда от теб, даваш смисъл за живот на някого. Винаги можеш да споделиш и да потърсиш помощ, като знаеш, че съответната страна ще направи всичко по силите си, че и повече, само и само ти да си добре. В любовта можеш да разделиш и усмивкат, и сълзата, да си щастлива и да ощастливяваш, да плачеш и да има ръка, която да избърше сълзите ти и да каже „Не плачи, аз съм до теб”. Всеки има своята сродна душа. Може да мине време, но ще се намерят и тогава ще разберат смисъла на живота, ще изпитат истинско щастие. Ще усетят веднага, когато са открили любовта. Защото любовта е чувството, което чувташ, когато си почувствал, че чувташ чувството, което никога преди не си чувствал.

Христина Чакалова, IXа клас

Любовта е най-висшето чувство, което човек е способен да изпитва. Любов към хората, към животните, към Бога, към професията си, към учението и към още много, много други неща.

Ако всеки един от нас носи у себе си поне една от тези любви, то между хората може би щеше да има много по-добри отношения.

Любовта е свързана и с много други чувства, които я съпътстват и допълват: обич, искреност, доверие, върност, уважение, състрадание, дори и понякога болка. Любовта отваря душата и сърцето на хората и ни прави по-добри, по-милосърдни, по-състрадателни. Тя подтиква хората да вършат добро. Любовта е навсякъде около нас и рано или късно всеки от нас дори и несъзнателно се сбъсква с нея. И при всяка следваща среща с любовта, ние се учим да обичаме повече и от сърце, както и да се радваме повече, ние и човекът до нас.

Любовта е една безкрайна вселена. Любов означава да можеш да прощаваш и да правиш компромиси, да можеш да обичаш всеки ден, все повече от предишния. Животът е един и трябва да го изживеем, колкото се може по-пълноценно.

Забързани, залутани и погълнати от сивото ежедневие на живота, вечно търсеци, вечно преследващи някаква цел, но някога запитвали ли сме се дали това искаме всъщност? В това ли се състои смисълът на нашия живот? Едва ли искаме това.

В забързаните дни на стрес и напрежение много често забравяме най-елементарните, но и най-трудно постижимите неща в живота – това, да дарим усмивка на човека до нас, да му покажем колко го обичаме, да му покажем колко много означава той за нас.

Една усмивка, едно цвете без повод, едно „Обичам те!”, едно „Имам нужда от теб!”, това са неща, за които ние много често забравяме, и си мислим, че те не са толкова важни.

Но НЕ! Важни са, и то много! Защото любовта е силно и велико чувство, но същевременно и много крехко. Тя е като цвете. Нуждае се от много грижи, както цветето се нуждае от светлина, топлина и вода, за да ни радва със свежестта си.

Любовта е онази тънка граница, зад която си щастлив или нещастен според доброто начало у теб. И голямата любов, за да не бъде само спомен или очакване, бъдете добри, обичайте се, правете добро, бъдете благородни и ще откриете една добра душа, съответстваща на вашата, или ще усетите едно сърце, което бие заради вас, ще почувствате един поглед, който е изпълнен с любов и уважение.

С течение на времето се научаваме да обичаме истински, да се отдаваме, да живеем заедно с другите и заради тях. „Ако кажа, че те обичам, ще бъде малко, ако кажа, че ще умра за теб, ще бъде много, затова ти казвам, че ще живея, за да те ОБИЧАМ!”

Любовта е отдаване и ако наистина обичаш някого, ти би направил всичко за него, дори да рискуваш собственото си щастие. Любовта е всичко на този свят, тя е болка и радост, мъка и щастие, тя може да те направи безумно щастлив, „да те прати на седмото небе”, но и да те накара да страдаш, да плачеш ден и нощ, да не усетиш вкуса на живота. Питаме се тогава защо ни е нужна любовта, щом ни наранява? Но може би го прави, за да се научим да обичаме истински, да бъдем силни и да се борим докрай за любовта. Любовта може да ни убе само ако се предадем напълно, но тя не се е появила, за да убива, а да ни прави по-силни, достойни и щастливи - достойни да се борим, защото всичко в този живот е любовта. Тя е борба, борба за щастие. И точно заради тази единствена любов сме дошли на този свят.

Обичайте, за да бъдете обичани! Вярвайте, обич има, но трябва да я създадем, защото сърцето на другия се взема, ако своето дадеш.

Димитрина Попдимитрова, IXа клас

